

PARLIMEN MALAYSIA

RANG UNDANG-UNDANG

Penyiaran 1987

DR.23/1987

D.R. No. 23/87

Naskhah Sahih—Bahasa Malaysia

RANG UNDANG-UNDANG PENYIARAN 1987

SUSUNAN FASAL

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Fasal

1. Tajuk ringkas dan mula berkuatkuasa.
2. Tafsiran.

BAHAGIAN II

LESEN UNTUK MENYIARKAN

3. Keistimewaan eksklusif.
4. Lesen untuk menyiarkan.
5. Penalti.
6. Tempoh tangguh.
7. Keesahan lesen.
8. Kuasa Menteri untuk mengubah, membatalkan atau mengenakan syarat tambahan.
9. Pembatalan atau penggantungan lesen.

BAHAGIAN III

KUASA MENTERI UNTUK MEMBERI ARAHAN DAN MEMBENARKAN PEMERIKSAAN

10. Pemegang lesen hendaklah mematuhi arahan yang diberi oleh Menteri.
11. Pemeriksaan.

BAHAGIAN IV

LESEN BAGI MEMASANG ATAU MENGENDALIKAN ATAU BERNIAGA ALAT TERIMA SIARAN RADIO ATAU ALAT TERIMA SIARAN TELEVISYEN

12. Tafsiran.
13. Pemberian lesen.
14. Larangan.

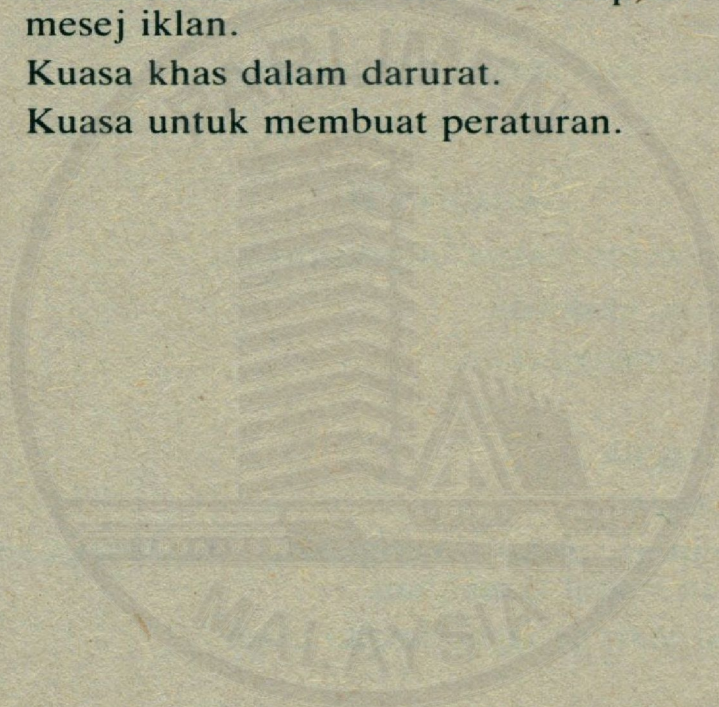
Fasal

15. Kuasa Menteri untuk mengecualikan.
16. Mengkompaun kesalahan.
17. Peruntukan-peruntukan peralihan.
18. Penalti am.

BAHAGIAN V

PELBAGAI

19. Kuasa menggeledah.
20. Perwakilan kuasa.
21. Kuasa Menteri memberi kuasa atau memberi lesen, dan menentukan kadar dan menetapkan terma dan syarat mesej iklan.
22. Kuasa khas dalam darurat.
23. Kuasa untuk membuat peraturan.

RANG UNDANG-UNDANG

b e r n a m a

Suatu Akta bagi mengadakan peruntukan mengenai kawalan perkhidmatan penyiaran dan bagi perkara-perkara yang berkaitan dengannya.

[]

MAKA INILAH DIPERBUAT UNDANG-UNDANG oleh Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dengan nasihat dan persetujuan Dewan Negara dan Dewan Rakyat yang bersidang dalam Parlimen, dan dengan kuasa daripadanya, seperti berikut:

BAHAGIAN I

PERMULAAN

1. Akta ini bolehlah dinamakan Akta Penyiaran 1987 dan hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Menteri melalui pemberitahuan dalam *Warta*. Tajuk ringkas dan mula berkuatkuasa.

2. Dalam Akta ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain— Tafsiran.

“bahan penyiaran” ertinya apa-apa isyarat atau semboyan yang dipancarkan oleh suatu stesen penyiaran sama ada bagi penerimaan aural atau visual atau kedua-duanya, dan termasuklah apa-apa muzik, sandiwara atau hiburan lain, konsert, syarahan, ceramah, ucapan, berita dan apa-apa jua jenis maklumat yang dipancarkan untuk penerimaan oleh orang awam;

“Menteri” ertinya Menteri yang bertanggungjawab bagi penyiaran;

“stesen penyiaran” ertinya suatu stesen yang memancarkan bahan penyiaran melalui gelombang radio, kawat atau kabel untuk penerimaan oleh orang awam melalui alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen.

BAHAGIAN II

LESEN UNTUK MENYIARKAN

Keistimewaan
eksklusif.

3. Kerajaan hendaklah mempunyai keistimewaan eksklusif untuk—

- (a) menyiarkan bahan penyiaran di Malaysia;
- (b) menyiarkan bahan penyiaran kepada mana-mana tempat, kapal, pesawat udara, atau kenderaan di luar Malaysia; dan
- (c) menerima di Malaysia apa-apa bahan penyiaran yang dipancarkan dari mana-mana tempat, kapal, atau pesawat udara di luar Malaysia.

Lesen untuk
menyiarkan.

4. (1) Tiada seorang pun boleh menyiarkan apa-apa bahan penyiaran di Malaysia melainkan di bawah atau mengikut suatu lesen yang diberi di bawah Bahagian ini.

(2) Suatu lesen yang dikeluarkan di bawah Bahagian ini hendaklah sebagai tambahan kepada mana-mana lesen yang dikeluarkan di bawah mana-mana undang-undang bertulis lain berhubung dengan pelesenan mana-mana stesen radiokomunikasi.

(3) Setiap lesen hendaklah dalam suatu bentuk dan mengandungi terma dan syarat sebagaimana ditentukan oleh Menteri.

(4) Dalam memberi sesuatu lesen di bawah Bahagian ini, Menteri boleh menghendaki pemegang lesen membayar suatu premium untuk pengeluaran lesen atau fee tahunan, sewa atau royalti sebagaimana ditentukan oleh Menteri.

5. Mana-mana orang yang menyiarkan apa-apa bahan penyiaran tanpa suatu lesen adalah melakukan suatu kesalahan di bawah Bahagian ini dan, apabila disabitkan, boleh didenda tidak melebihi seratus ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga tahun atau kedua-duanya. Penalti.

6. Jika seseorang boleh, kalau tidak kerana seksyen ini, dikenakan suatu penalti kerana tidak dilesenkan di bawah Bahagian ini, dia tidaklah boleh dikenakan penalti itu— Tempoh tangguh.

(a) sehingga habis tempoh enam bulan selepas tarikh berkuatkuasanya Akta ini; atau

(b) jika, sebelum habis tempoh itu, dia memohon untuk dilesenkan, sehingga—

(i) dia dilesenkan; atau

(ii) permohonannya untuk dilesenkan ditolak.

7. Suatu lesen yang diberi di bawah Bahagian ini hendaklah tertakluk kepada syarat-syarat sebagaimana yang diendorskan di dalamnya dan adalah, melainkan jika terlebih dahulu dibatalkan atau digantung, sah bagi tempoh dua belas bulan dari tarikh pemberian atau pengeluaran lesen itu atau bagi tempoh lebih singkat sebagaimana yang dinyatakan dalam lesen itu. Keesahan lesen.

8. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), Menteri boleh, semasa lesen berkuatkuasa, melalui notis secara bertulis kepada pemegang lesen, mengubah atau membatalkan mana-mana syarat atas mana lesen itu diberi di bawah Bahagian ini atau mengenakan syarat tambahan. Kuasa Menteri untuk mengubah, membatalkan atau mengenakan syarat tambahan.

(2) Menteri hendaklah memberi notis secara bertulis tidak kurang dari empat belas hari akan niatnya untuk mengubah atau untuk mengenakan suatu syarat tambahan dan hendaklah menyatakan dalam notis itu perubahan yang dicadangkan atau syarat yang akan dibatalkan atau dikenakan.

Pembatalan
atau
penggan-
tungan lesen.

9. (1) Tertakluk kepada subseksyen (2), Menteri boleh, melalui notis secara bertulis kepada pemegang lesen, menggantung atau membatalkan suatu lesen yang diberi di bawah Bahagian ini jika dia berpuas hati bahawa salah satu daripada alasan-alasan berikut wujud:

- (a) pemegang lesen gagal membayar suatu amaun yang dinyatakan dalam lesen;
- (b) pemegang lesen gagal mematuhi peruntukan-peruntukan Akta ini;
- (c) pemegang lesen tidak lagi menjadi seorang yang layak dan sesuai untuk memegang lesen;
- (d) pemegang lesen tidak lagi mempunyai keupayaan kewangan, teknikal dan pengurusan yang perlu untuk mengendalikan lesen penyiaran;
- (e) pemegang lesen gagal mematuhi arahan yang diberi oleh Menteri;
- (f) pemegang lesen gagal mematuhi mana-mana syarat yang dinyatakan dalam lesen; atau
- (g) adalah lebih baik untuk kepentingan awam, atas suatu sebab khas untuk berbuat demikian.

(2) Menteri hendaklah sebelum menggantung atau membatalkan mana-mana lesen di bawah peruntukan-peruntukan subseksyen (1), memberi pemegang lesen notis secara bertulis akan niatnya untuk berbuat demikian dan meminta orang yang berkenaan memberikan kepada dia sebab-sebab kenapa lesen tersebut tidak patut digantung atau dibatalkan, mengikut mana yang berkenaan.

BAHAGIAN III

KUASA MENTERI UNTUK MEMBERI ARAHAN
DAN MEMBENARKAN PEMERIKSAAN

10. (1) Adalah menjadi kewajiban pemegang lesen menentukan bahawa siaran bahan penyiaran olehnya mematuhi arahan yang diberikan oleh Menteri, dari semasa ke semasa.

Pemegang lesen hendaklah mematuhi arahan yang diberi oleh Menteri.

(2) Menteri boleh, untuk kepentingan orang awam, melalui notis yang diberi melalui telegram atau secara bertulis atau melalui apa-apa bentuk komunikasi melarang suatu stesen penyiaran dari menyiarkan apa-apa bahan, atau bahan dari mana-mana kelas atau jenis yang dinyatakan dalam notis, atau boleh menghendaki stesen itu berhenti dari menyiarkan mana-mana bahan itu, dan stesen itu hendaklah mematuhi notis tersebut dengan segera.

(3) Bagi maksud menjalankan kuasa dan fungsinya di bawah Akta ini, Menteri adalah mempunyai kuasa untuk mengeluarkan apa-apa arahan dan membuat perkara-perkara lain sebagaimana difikirkannya patut asalkan ianya tidak melanggar dengan Akta ini.

11. Suatu stesen penyiaran hendaklah, pada bila-bila masa yang munasabah, dibuka untuk pemeriksaan oleh mana-mana pegawai, yang diberi kuasa dengan khasnya secara bertulis oleh Menteri dan pemegang lesen hendaklah menyediakan kepada pegawai tersebut segala pertolongan dan kemudahan untuk pemeriksaan itu.

Pemeriksaan.

BAHAGIAN IV

LESEN BAGI MEMASANG ATAU MENGENDALIKAN
ATAU BERNIAGA ALAT TERIMA SIARAN RADIO ATAU
ALAT TERIMA SIARAN TELEVISYEN

12. Dalam Bahagian ini—

Tafsiran.

“alat terima siaran radio” ertinya apa-apa radas yang digunakan bagi penerimaan aural bahan penyiaran

yang dipancarkan oleh gelombang radio melalui eter, kawat dan kabel atau melalui alat gelombang elektromagnetik lain dalam spektrum elektromagnetik yang dikhaskan untuk perkhidmatan penyiaran;

“alat terima siaran televisyen” ertinya apa-apa radas yang digunakan bagi penerimaan visual atau aural bahan penyiaran yang dipancarkan oleh gelombang radio melalui eter, kawat dan kabel atau melalui alat gelombang elektromagnetik lain dalam spektrum elektromagnetik yang dikhaskan untuk perkhidmatan penyiaran;

“lesen” ertinya lesen bagi memasang atau mengendalikan atau berniaga alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen.

Pemberian
lesen.

13. (1) Menteri boleh mengeluarkan lesen—

- (a) untuk memasang atau mengendalikan alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen; atau
- (b) untuk berniaga alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen.

(2) Menteri boleh mewakilkan kuasa mengeluarkan lesen kepada pegawai atau pegawai-pegawai sebagaimana difikirkannya layak dan boleh melantik pegawai-pegawai bagi maksud menguatkuasakan peruntukan-peruntukan Bahagian ini:

Dengan syarat bahawa perwakilan kuasa bagi mengeluarkan lesen tidak akan menjejaskan perjalanan kuasa itu oleh Menteri.

N.M.B.
Bab 45.

(3) Semua pegawai-pegawai tersebut hendaklah disifatkan sebagai pengkhidmat awam dalam erti Kanun Keseksaan.

Larangan.

14. (1) Tiada seseorang pun boleh—

- (a) memasang atau mengendalikan mana-mana alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen; atau

- (b) menawarkan untuk dijual, menjual atau memiliki dengan niat untuk menjual alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen,

melainkan di bawah dan mengikut suatu lesen yang diberikan di bawah Bahagian ini.

(2) Mana-mana orang yang memasang atau mengendalikan atau berniaga alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen tanpa suatu lesen adalah bersalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh dikenakan denda tidak melebihi tiga ribu ringgit atau penjara selama tempoh tidak melebihi dua belas bulan dan dalam mana-mana satu hal alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen yang dipasang atau dikendalikan tanpa lesen boleh dilucuthak.

(3) Mana-mana orang yang memiliki mana-mana alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen atau penghuni mana-mana rumah kediaman atau premis dalam mana alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen berkenaan dengan mana tiada apa-apa lesen berkuatkuasa hendaklah, sehingga dibuktikan sebaliknya, disifatkan telah mengendalikan alat itu.

(4) Maka hendaklah menjadi suatu pembelaan bagi sesuatu pendakwaan kerana kesalahan di bawah subseksyen (3) bahawa penghuni tersebut adalah tidak menyedari akan wujudnya alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen yang dipersoalkan dalam rumah kediaman atau premis itu.

15. Walau apa pun peruntukan seksyen 14, Menteri boleh, melalui perintah statutori yang disiarkan dalam *Warta* mengecualikan mana-mana orang atau kelas orang atau mana-mana alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen atau jenis alat terima siaran radio atau jenis alat terima siaran televisyen daripada kuatkuasa peruntukan seksyen itu.

Kuasa
Menteri
untuk
mengecualikan.

16. (1) Mana-mana pegawai, yang diberi kuasa secara bertulis bagi maksud itu oleh Menteri, boleh mengkompaun sesuatu kesalahan di bawah seksyen 14

Mengkompaun
kesalahan.

atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawah Bahagian V dengan menerima dari mana-mana orang yang dengan munasabah disyaki telah melakukan kesalahan tersebut suatu jumlah wang tidak melebihi tiga ratus ringgit.

(2) Menteri boleh menetapkan borang untuk digunakan dan prosedur bagi mengkompaun kesalahan-kesalahan itu.

Peruntukan-
peruntukan
peralihan.
Akta 20.

17. Apa-apa lesen berkenaan dengan mana-mana alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen yang dikeluarkan di bawah Akta Telekomunikasi 1950 atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawahnya hendaklah, pada tarikh berkuatkuasanya Akta ini, disifatkan sebagai telah dikeluarkan di bawah Bahagian ini dan akan habis tempoh atau boleh diperbaharui pada hari pertama bulan mengikut tarikh pada bila ia akan habis tempoh atau diperbaharui jika Akta ini tidak diperbuat.

Penalti
am.

18. Tiap-tiap ketinggalan atau pengabaian mematuhi, dan tiap-tiap perbuatan yang dilakukan atau cuba dilakukan berlawanan dengan Bahagian ini atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawah Bahagian V atau melanggar syarat-syarat dan sekatan-sekatan tertakluk kepada atau atas mana apa-apa lesen telah dikeluarkan, adalah disifatkan sebagai suatu kesalahan di bawah Akta ini, dan bagi tiap-tiap kesalahan sedemikian, jika tidak sebaliknya diperuntukkan dengan khasnya pesalah tersebut boleh, sebagai tambahan kepada perlucuthakan apa-apa barang yang disita, dikenakan denda tidak melebihi seribu lima ratus ringgit.

BAHAGIAN V

PELBAGAI

Kuasa
mengeledah.

19. (1) Mana-mana pegawai, yang diberi kuasa dengan khasnya secara bertulis, bagi makud itu oleh Menteri, boleh pada masa yang berpatutan memasuki dan mengeledah mana-mana premis atau kenderaan jika pegawai berkenaan mempunyai sebab yang munasabah

mempercayai bahawa suatu kesalahan di bawah Akta ini atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawahnya telah atau sedang dilakukan dan boleh menyita mana-mana alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen sebagaimana ditakrifkan di bawah seksyen 12 yang didapatinya digunakan untuk melakukan kesalahan itu.

(2) Mana-mana orang yang tidak memberi pegawai tersebut akses kepada premis atau kenderaan atau sebaliknya menghalang atau menghalangnya memasuki ke tempat itu adalah melakukan kesalahan dan apabila disabitkan boleh dikenakan denda tidak melebihi dua ribu ringgit atau penjara selama tempoh tidak melebihi enam bulan atau kedua-duanya.

20. Menteri boleh mewakilkan semua atau mana-mana kuasanya di bawah Akta ini, melainkan kuasa untuk membuat peraturan-peraturan, kepada pegawai atau pegawai-pegawai sebagaimana difikirkan layak, dan boleh melantik pegawai-pegawai bagi maksud menguatkuasakan peruntukan-peruntukan Akta ini.

Perwakilan
kuasa.

21. (1) Menteri hendaklah mempunyai kuasa untuk memberi kuasa atau memberi lesen di atas apa-apa syarat sebagaimana difikirkannya sesuai kepada mana-mana syarikat, firma, orang atau orang-orang untuk mengusahakan penjualan masa siaran bagi pihak Kerajaan sebagaimana yang didapatinya perlu.

Kuasa
Menteri
memberi
kuasa atau
memberi
lesen, dan
menentukan
kadar dan
menetapkan
terma dan
syarat
mesej
iklan.

(2) Menteri boleh, melalui peraturan, menentukan kadar atau menetapkan terma dan syarat atau sekatan tertakluk kepada mana apa-apa iklan boleh dipancarkan oleh stesen penyiaran, termasuk stesen penyiaran Kerajaan.

22. (1) Apabila berlaku apa-apa darurat awam atau bagi kepentingan keselamatan awam, Perdana Menteri atau mana-mana pegawai yang diberi kuasa secara khas olehnya bagi maksud itu boleh mengambil milikan sementara penyiaran mana-mana stesen penyiaran yang ditubuhkan oleh mana-mana orang yang dilesenkan di bawah Akta ini.

Kuasa khas
dalam
darurat.

(2) Jika apa-apa keraguan timbul mengenai wujudnya darurat awam atau sama ada apa-apa perbuatan yang dilakukan di bawah subseksyen (1) adalah bagi kepentingan keselamatan awam, suatu perakuan yang ditandatangani oleh Perdana Menteri dan dipamerkan di mana-mana tempat sebagaimana Menteri fikirkan patut hendaklah menjadi bukti konklusif perkara itu.

(3) Jika Kerajaan mengambil milikan penyiaran mana-mana stesen penyiaran di bawah subseksyen (1), pampasan yang mencukupi hendaklah dibayar.

Kuasa
untuk
membuat
peraturan.

23. Menteri boleh membuat peraturan-peraturan bagi—

- (a) menetapkan borang-borang lesen bagi mengendalikan, memasang atau berniaga alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen di bawah Bahagian IV dan cara di mana permohonan bagi lesen-lesen diberi;
- (b) menetapkan terma, syarat dan sekatan ke atas dan tertakluk kepada mana lesen-lesen itu diberi;
- (c) menetapkan fee yang kena dibayar di atas pemberian lesen-lesen itu;
- (d) mengawalselia pelesenan peniaga dan penjualan alat terima siaran radio atau alat terima siaran televisyen;
- (e) menetapkan semua perkara yang perlu atau sesuai ditetapkan bagi melaksanakan atau memberi kuatkuasaan kepada Akta ini.

HURAIAN

Tujuan Rang Undang-Undang ini ialah untuk membuat peruntukan bagi mengawal perkhidmatan penyiaran dan perkara-perkara berkaitan dengannya.

2. Bahagian I membuat peruntukan mengenai perkara-perkara permulaan dan ianya mengenai pentafsiran.

3. Bahagian II menyentuh tentang peruntukan-peruntukan berkaitan dengan lesen untuk menyiarkan bahan penyiaran.

Fasal 3 bertujuan menjelaskan bahawa tumpuan utama Akta ialah mengawal bahan penyiaran yang akan disiarkan oleh stesen penyiaran.

Fasal 4 memperuntukkan bahawa adalah menjadi kesalahan bagi mana-mana orang menyiarkan bahan penyiaran tanpa lesen yang diberi oleh Menteri.

Fasal 8 memberikuasa kepada Menteri untuk mengubah, membatalkan atau mengenakan syarat-syarat tambahan dengan mana lesen diberi.

Fasal 9 memberikuasa kepada Menteri membatalkan atau menggantung lesen jika dia berpuas hati salah satu daripada alasan-alasan yang diuraikan wujud.

4. Bahagian III menyentuh perkara-perkara berhubungan dengan kuasa Menteri untuk memberi arahan dan membenarkan pemeriksaan dibuat ke atas stesen penyiaran bagi maksud mengawal dan mengawalselia perkhidmatan penyiaran.

5. Bahagian IV menyentuh perkara-perkara berhubungan dengan lesen bagi memasang atau mengendalikan atau berniaga alat terima siaran radio dan alat terima siaran televisyen. Pada masa ini pelesenan alat-alat terima tersebut dibuat di bawah Akta Telekomunikasi 1950. Oleh kerana pihak berkuasa yang mengeluarkan lesen-lesen berkenaan dengan alat-alat terima tersebut ialah Ketua Setiausaha, Kementerian Penerangan, adalah wajar peruntukan-peruntukan berkaitan dengan kerja-kerja pelesenan dan penguatkuasaan berhubungan dengan alat-alat terima tersebut dikeluarkan dari Akta Telekomunikasi dan diperuntukkan di bawah Akta ini.

6. Perkara-perkara pelbagai diuruskan dalam Bahagian V.

Fasal 19 memberikuasa kepada pegawai-pegawai yang diberi kuasa untuk memasuki dan menggeledah mana-mana premis atau kenderaan jika dia mempunyai sebab untuk mempercayai bahawa suatu kesalahan di bawah Akta ini atau peraturan-peraturan yang dibuat di bawahnya dilakukan.

Fasal 20 memberikuasa kepada Menteri untuk mewakili kuasanya dan melantik pegawai-pegawai bagi maksud menjalankan peruntukan-peruntukan Akta ini.

Fasal 21 memberikuasa kepada Menteri untuk membenarkan atau memberi lesen kepada mana-mana orang untuk bertindak sebagai suatu agensi pengiklanan yang bertindak bagi pihak stesen penyiaran kerajaan dan ianya juga memberikuasa kepada Menteri untuk menetapkan kadar bayaran dan syarat-syarat bagi pemancaran mesej iklan oleh mana-mana stesen penyiaran.

Fasal 22 bertujuan memberi kuasa-kuasa khas kepada Perdana Menteri atau mana-mana pegawai yang diberi kuasa dengan khasnya oleh Perdana Menteri dalam hal berlakunya darurat awam atau bagi kepentingan menjaga keselamatan orang awam.

Fasal 23 bertujuan memberikuasa kepada Menteri bagi membuat peraturan-peraturan.

IMPLIKASI KEWANGAN

Rang Undang-Undang ini tidak akan melibatkan Kerajaan dalam apa-apa perbelanjaan wang tambahan. [PN. (U²) 1316.]

